

[Handelsministeren.]

meddelelse og opretholdelse af autorisationer. Endvidere er etableret et meget stort antal kontakter til specielt prøvningskyn-dige, i alt ca. 150, der kan bistå nævnet og dets 5 autorisationsudvalg i forbindelse med den nødvendige vurdering af ansøgende laboratoriers faglige kvalifikationer såsom udstyr, kompetence og virksomhed.

Efterhånden som nævnet ved at arbejde med problemerne har indvundet en større indsigt i de prøvningsituationer og prøvningsstrukturer, som faktisk findes, har det vist sig, at den gældende lovs snævre definition af teknisk prøvning har været en hæmsko for de mest hensigtsmæssige løsninger på de afgrænsningsproblemer, der i visse tilfælde opstår, når det skal afgøres, om autorisation kan meddeles i henhold til loven.

Flere laboratorier, der analyserer stoffers og materialers egenskaber, er kvalificerede til prøvning, der ligger uden for lovens definition, men som er nært forbundet med de behov, som brugeren ønsker dækket ved en prøvning. Sådanne områder bør også kunne gøres til genstand for autorisation, og det ville være uhensigtsmæssigt, om denne autorisation skulle søges særskilt og hos en anden myndighed, der i så fald måtte opbygge et særligt administrativt apparat til dette formål. Derfor foreslås en udvidelse af begrebet „teknisk prøvning“.

Den helt konkrete anledning til fremsættelsen af dette lovforslag er, at der inden for miljøbeskyttelses- og levnedsmiddelområdet er et helt aktuelt behov for autoriseret prøvning. Dette fremgår allerede af, at lovgivningen på dette område forudsætter etablering af autorisationsordninger, hvor der ved siden af f. eks. fysisk og kemisk prøvning tillige vil være behov for biologisk prøvning.

Da en opbygning af særlige autorisationsordninger med henblik herpå endnu ikke har fundet sted, og da man har været opmærksom på, at der her var et område, hvor opbygning af en ny udgiftkrævende administration kunne undgås, hvis man lod prøvenævnet varetage disse autorisationsordninger som et led i den administration, der her allerede er etableret, er der således opstået et aktuelt og hastende behov for at udvide prøvenævnets kompetence med henblik herpå. Dette vil så meget mere være en praktisk fordel, som en del af de autorisa-

tioner, der bliver behov for, vedrører prøvning af både biologiske, kemiske og fysiske egenskaber, som ofte kan udføres på samme autoriserede laboratorium. Hertil kommer, at det ud fra hensynet til brugerne vil være særdeles uhensigtsmæssigt med flere autorisationsordninger på stort set parallelle områder.

Det er imidlertid ikke tanken, hvilket heller ikke var forudsat med de eksisterende regler, at gribe ind i allerede eksisterende autorisationsordninger. Efter loven er det forudsat, at det sker efter aftale med de berørte ressortministerier, således som det nu er sket inden for miljøområdet.

Til sidst vil jeg gerne understrege, at formålet med den udvidelse af begrebet „teknisk prøvning“, som er lovforslagets indhold, alene er en rationalisering og dermed en billiggørelse af administrationen på dette område, hvilket også er i overensstemmelse med hele tanken bag loven om statens tekniske prøvenævn.

Jeg skal ikke knytte yderligere kommentarer til lovforslaget, men skal tillade mig at henvise til dette og bemærkningerne dertil samt anbefale forslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Maigaard*) (SF):

Jeg skal hermed fremsætte to lovforslag, nemlig *forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for driftslån til ejere af fiskerfartøjer og forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for driftslån til virksomheder inden for konsumfiskeindustrien*, hvis bestemmelse socialistisk folkeparti stillede som ændringsforslag allerede under folketingets behandling af de pågældende love under samlingen fra den 8. til den 12. september 1975, se Folketingstidende 1974-75, 2. samling, tillæg B, sp. 1651 ff.

Vi foreslog dengang, at den offentlige støtte bl. a. til fiskerierhvervet skulle ydes som selvskyldnerkaution i stedet for som tabskaution. Tabskautionen indebærer, at den offentlige forpligtelse først indtræder, når tabet er konstateret af det långivende pengeinstitut. Det medfører en tendens til, at det långivende pengeinstitut presser låntagere ud i konkurs for at få kautionen til at træde i kraft. Denne meget brutale form for sikkerhedsstillelse, der er frarådet af

[Maigaard.]

Danske Bankers og Sparekassers Fællesrepræsentation, har medført, at den lovgivning, der var tænkt som en støtte til fiskerierhvervet, ikke er blevet anvendt i nævneværdig grad. Hertil kommer, at vi foreslår lånene rentesikrede.

Det er åbenbart, at fiskerierhvervet må ind i en omlægning, således at tyngdepunktet i erhvervets indsats skubbes i retning af fiskeri af konsumfisk. En sådan omlægning kræver imidlertid penge.

Jeg forestiller mig ikke, at erhvervets finansieringsbehov over mod at give konsumfiskeriet en større vægt kan løses med disse forslag. Hertil kommer, at en samlet politik for dansk fiskeri kræver en mangesidig indsats over et bredt felt, også fra det offentlige side. Det er min opfattelse, at en ny kautionsform og rentesikring vil være en vigtig brik i en sådan samlet fiskeripolitik.

Det er årsagen til, at forslaget fremsættes. Hertil kommer, at vi foreslår lånene rentesikrede. Det sker ikke mindst i håbet om, at de partier, der stemte lignende forslag ned i september, nu vil vise større forståelse for fiskerierhvervet.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en kommission i henhold til grundlovens § 51. (Indkomstbeskatning) [af Kirsten Jacobsen m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. XII. Fremsat 17/10 75).

Forslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jacobsen):

Det foreliggende forslag til folketingsbeslutning, som er fremsat af fremskridtspartiet, går ud på, at folketetinget skal nedsætte en parlamentarisk kommission til overvejelse af, om indkomstbeskatningen bør bibeholdes. Kommissionen skal afslutte sit arbejde inden den 1. oktober 1976, og medlemmernes antal skal være 23.

Et lignende forslag om nedsættelse af en parlamentarisk kommission til overvejelse af, om indkomstbeskatningen bør bibeholdes, har fremskridtspartiet tidligere fremsat.

Det var i 1974, hvor forslaget var til første behandling den 21. maj.

Fremskridtspartiets forslag om en parlamentarisk kommission om det nævnte spørgsmål fandt ikke dengang støtte hos noget af folketingets partier. Hvad der dengang blev sagt mod forslaget fra de forskellige partiers side, er regeringen enig i. Jeg skal kort nævne enkelte af disse ting.

Det er efter vor vurdering en uskik, at man foreslår nedsat parlamentariske kommissioner til at behandle politiske emner, som meget vel lader sig undersøge i udvalg eller kommissioner på normal vis. Parlamentariske kommissioner i henhold til grundlovens bestemmelse må forbeholdes ganske særlige situationer.

Det er rigtigt, at der omkring århundredskiftet fandtes en parlamentarisk kommission, som behandlede indkomstskatten, og hvis arbejde var grundlaget for det nuværende indkomstskattesystem.

Anvendelse af parlamentariske kommissioner i tiden op til systemskiftet, hvor vi fik parlamentarismen, må imidlertid ses på baggrund af den tids situation, hvor der var et spændt forhold mellem parlamentet og de siddende regeringer. Siden da er forholdene ændret, og at lade et emne som skattelovgivningen undersøge i en parlamentarisk kommission, må vi anse for ikke bare at være en forkert, men også en overflødig fremgangsmåde.

Undersøgelsen af sådanne spørgsmål bør efter vor opfattelse under nutidens forhold ske i sædvanlige udvalg, hvad enten det nu er et af folketingets egne udvalg, i denne forbindelse skatte- og afgiftsudvalget, eller udvalg, der nedsættes af regeringen.

I den forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom på, at regeringen i tirsdags nedsatte det udvalg om forenkling i skattelovgivningen, som statsministeren bebudede i åbningsredegørelsen den 7. oktober.

Som det fremgår af mine bemærkninger, kan regeringen ikke anbefale, at det foreliggende forslag om en parlamentarisk kommission gennemføres.

Risgaard Knudsen (S):

Jeg vil gerne give tilslutning til ministerens afvisning af det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.